

TU Wien	2	-	-	-	-	-	-	B2	Innovations-zentrum Wien B2.2 Wiener Internationale Hochschul-kurse B2.2
WU Wien	2	2	-	-	-	TDN4	B2	B2	Innovations-zentrum Wien B2.2; Uni Wien, In-t Germanistik Sprachprüf.
Uni Graz	2	2	-	-	-	-	C1	C1	

* Додаткові умови

Отже, з урахуванням усіх наведених класифікацій, а також значно більшої стандартизованості у порівнянні з іншими мовними іспитами, лідером зовнішніх тестів з німецької мови справедливим буде визнати TestDAF, створений спеціалізованим інститутом на замовлення Німецької служби академічних обмінів DAAD, Конференції ректорів вузів HRK і Goethe-Institut і обов'язковий до визнання в усіх університетах Німеччини. Успішне складання іспиту TestDAF свідчить про достатнє для студіювання володіння німецькою мовою на рівні від B2 до C1 і вміння:

- Виявляти детальну інформацію у коротких текстах різного змісту;
- Розуміти деталі і основні положення газетних і наукових текстів;
- Виявляти детальну інформацію у повсякденних ситуаціях;
- Слідкувати за перебігом інтерв'ю або бесіди на академічні теми;
- Розуміти наукові доповіді;
- Писати добре структуровані тексти, логічно і чітко викладаючи думки;
- Описувати, порівнювати і узагальнювати дані;
- Висловлювати власну точку зору у дискусії або бесіді, аргументовано і зважено пропонувати альтернативи і висувати гіпотези [5].

Кандидат, який успішно склав всі частини TestDAF на оцінку TDN4 і вище, вважається таким, що повністю виконав вступні вимоги з німецької мови, і результати тесту є обов'язковими для визнання всіма вищими навчальними закладами на території Німеччини. Результати TestDAF визнаються ВНЗ і науковими закладами як з метою допуску до навчання, так і з метою визначення комунікативної готовності до наукових досліджень, і не лише у Німеччині, але й у більшості університетів німецькомовного ареалу Європи, зокрема такими, що займають найвищі рейтингові позиції.

З цієї причини модель комунікативних компетенцій, закладену в основу TestDAF, справедливо вважати найбільш повною і досконалою, а тому вартою того, щоб стати головним орієнтиром для викладання німецької мови в університетах України. Наблизивши навчальні результати з німецької мови до вимог TestDAF, ми автоматично наблизимося до спільного європейського освітнього простору.

Література:

1. Носова О. В. Вища освіта в Німеччині в контексті болонського процесу / О. В. Носова, О. С. Маковоз // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі і послуг. – 2012. – Вип. 2. – С. 341–347. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/esprstp_2012_2_49
2. Общеввропейские компетенции владения иностранным языком. – Режим доступу : <http://www.esolexams.ru/cef.html>
3. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. – European Commission, Language Policy Unit: Strasbourg, 1986. – 273 p. – Режим доступу : <http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework>
4. QS World University Rankings® 2015/16. – Режим доступу : <http://www.topuniversities.com/university-rankings>
5. TestDaF (Тест Немецкий как иностранный). – Режим доступу : <http://www.goethe.de/lrn/prj/pba/bes/tdf/ruindex.htm>
6. Top 100 world universities 2015/16. – Режим доступу : <http://www.telegraph.co.uk/education/universityeducation/11896268/Top-100-world-universities-201516-THE-rankings.html>

УДК 371.14

А. І. Мельник,

Київський національний лінгвістичний університет, м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВИШІВ НА ОСНОВІ ОСОБИСТІСНО-ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ

У статті розглянуто особливості особистісно-діяльнісного підходу як методологічну основу формування професійно орієнтованої іншомовної компетентності студентів немовних вишів та проаналізовано сутність ключових понять дослідження. На прикладі курсу за вибором з навчання іноземної мови продемонстровано практичну реалізацію цього підходу.

Ключові слова: особистісно-діяльнісний підхід, професійно орієнтована іншомовна компетентність, немовні виші, структурування змісту курсу за вибором.

ASPECTS FOR FORMING PROFESSION SPECIFIC FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATION COMPETENCE TO STUDENTS OF NON-LINGUISTIC TERTIARY EDUCATIONAL INSTITUTIONS ON THE BASIS OF LEARNER-CENTERED APPROACH

The article deals with the features of the personal and activity approach as a methodological basis of the formation of professionally oriented foreign language communication competence. It has been analysed the essence of research basic concepts. It portrays the involvement of this approach in elective course on foreign language.

Key words: learner-centered approach, profession specific foreign language communication competence, non-linguistic tertiary educational institutions, construction of foreign language elective course content.

ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНО ОРИЕНТИРОВАННОЙ ИНОЯЗЫЧНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ НЕЯЗЫКОВЫХ ВУЗОВ НА ОСНОВЕ ЛИЧНОСТНО-ДЕЯТЕЛЬНОСТНОГО ПОДХОДА

В статье рассматриваются особенности личностно-деятельностного подхода как методологическую основу формирования профессионально ориентированной иноязычной компетенции студентов неязыковых вузов и проанализировано основные понятия исследования. На примере курса за выбором для обучения иностранного языка продемонстрировано практическую реализацию этого подхода.

Ключевые слова: личностно-деятельностный подход, профессионально ориентированная иноязычная компетентность, неязыковые вузы, структурирование содержания курса по выбору

Зважаючи на процеси активної міграції, глобальної мобільності і мультиспрямованості комунікації та тенденцій розвитку сучасного українського суспільства, іноземна мова професійного спрямування (ІМПС) стала засобом розвитку мовної компетенції і стратегій, які необхідні майбутнім фахівцям для ефективної участі в ситуаціях професійного спілкування. Рівень володіння ІМПС сприяє підвищенню мобільності та конкурентоздатності майбутніх дипломованих кадрів, які мають почуватися впевнено на безкомпромісному ринку праці.

У нинішньому контексті багатомовності і нових технічних можливостей, глобальної англійської мови як засобу професійної комунікації і сучасної іншомовної підготовки майбутніх фахівців виникає нагальна потреба у якісно новому підході до методики навчання іноземної мови (ІМ) для студентів немовних спеціальностей. Наразі ключовим питанням постає підготовка фахівців з агрономії, менеджменту, правознавства тощо, де опанування профілюючого фаху поєднується з якісним вивченням ІМ. Розуміння цього дозволяє здійснення комплексного використання іншомовних мовленнєвих умінь у вирішенні реальних професійних проблем та практичних завдань на основі особистісно-діяльнісного підходу.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано розв'язання даної проблеми, свідчить про актуальність питання поліпшення якості іншомовної підготовки майбутніх дипломованих кадрів різного професійного спрямування у вишах (Т. Аванесова, С. Г. Заскалета, С. Ю. Ніколаєнко, Л. Морська, А. Самсонова, О. Б. Тарнопольський та ін.) та іншомовної професійної комунікативної компетенції (А. Андрієнко, Ю. Федоренко, Н. Чернова та ін.).

Проте невисвітленою частиною даної проблеми є втілення ідей поліпшення ІМПС майбутніх фахівців різного професійного спрямування на основі практичної реалізації особистісно-діяльнісного підходу.

Метою статті є висвітлення особливостей формування професійно орієнтованої іншомовної компетентності (ПОІК) студентів немовних вишів на основі впровадження особистісно-діяльнісного підходу. Відповідно до мети визначено завдання дослідження: з'ясувати сутність головних понять нашого дослідження; висвітлити деякі аспекти реалізації особистісно-діяльнісного підходу для формування ПОІК майбутніх фахівців.

У сучасних дослідженнях *іншомовну комунікативну компетентність* тлумачать як необхідний людині рівень сформованості досвіду міжособистісної взаємодії, щоб успішно функціонувати в суспільстві з огляду на власні здібності й соціальний статус [2, с. 13].

Іншомовну професійну компетентність майбутнього фахівця вчені розглядають як здатність здійснювати міжкультурне професійно спрямоване спілкування; взаємодіяти з носіями іншої культури, беручи до уваги національні цінності, норми та уявлення; створювати позитивний настрій спілкування для комунікантів [1, с. 16].

Аналіз цих та інших праць засвідчує, що дана інтегральна характеристика професійної діяльності фахівця охоплює дві підструктури: *діяльнісну* (знання, уміння, навички та способи здійснення професійної діяльності); *комунікативну* (знання, уміння, навички та способи здійснення професійного спілкування).

Ідея вивчення мов для спеціальних цілей узгоджується з особистісно-діяльнісним підходом до навчання: коли в центрі уваги знаходиться студент зі своїми інтересами, потребами, когнітивними здібностями. Виходячи з цього, формування ПОІК відбувається на основі *діяльнісного підходу до навчання*, в якому встановлюється взаємозв'язок між вивченням та застосуванням мови, а також допускається використання комунікативного підходу.

Термін «особистісний» означає, «що всі психічні процеси, властивості та стани розглядаються як такі, що належать конкретній людині, що є похідними, залежать від індивідуального та суспільного буття людини та визначаються його закономірностями» [12, с. 26].

Згідно з особистісно-діяльнісним підходом у центрі навчання знаходиться той, хто навчається, його мотиви, його неповторний психологічний склад, тобто студент як особистість. Викладач у контексті такого підходу створює максимально сприятливі умови для розвитку кожного студента і розкриття його здібностей, визначаючи мету заняття та організовуючи весь навчальний процес відповідно до інтересів студента, наявного рівня його знань і навичок. Мета заняття за умови реалізації особистісно-діяльнісного підходу формується з позиції кожного конкретного студента, всієї академічної групи [7, с. 95]. Студент після заняття зможе дати собі відповідь на питання, чого він навчився в результаті своєї діяльності. Цей підхід орієнтує не лише на набуття знань, але й навчає управляти власною пізнавальною діяльністю, розвивати творчий потенціал.

Як зазначає І.О. Зимня, організація навчання на основі особистісно-діяльнісного підходу означає, що всі методичні рішення викладача мають переломлюватися через призму особистості того, хто навчається, – його потреб, мотивів, здібностей, активності, інтелекту та інших індивідуально-психологічних особливостей [6, с. 95]. Особистісно-діяльнісний підхід передбачає, що в процесі викладання ІМ викладач враховує вікові, індивідуально-психологічні особливості кожного студента. Це врахування відбувається як через зміст та форму самих навчально-мовленнєвих завдань, так і через відповідний характер спілкування викладача з кожним студентом індивідуально та з групою.

Адресовані студенту питання, зауваження, завдання в рамках особистісно-діяльнісного підходу стимулюють та спрямовують його без надмірного загострення уваги на помилках. А.К. Маркова підкреслює, що таким чином відбувається не тільки врахування індивідуально-психологічних особливостей тих, хто навчається, а й розвиток їх пізнавальних процесів, особистісних якостей, діяльнісних характеристик [9; 10].

Для нашого дослідження важливим є те, що сучасна концепція особистісно-орієнтованого навчання [3, с. 67–73] допускає зсув пріоритету з надмірного акцентування помилок, невдалих дій на навіть незначні досягнення з метою підтримки, спрямування і стимулювання інтелектуальної активності студента.

У роботі над помилками згідно Рамкової програми з іноземної мови для професійного спілкування (2006) слід дотримуватися таких рекомендацій: на етапі продукування змісту негайне виправлення помилок є недоцільним, оскільки може перешкоджати комунікативній діяльності студента. Негайне виправлення помилок є доцільним і корисним на етапах вивчення мовних норм, при виконанні фонетичних, лексичних, граматичних вправ).

Другим аспектом зазначеного підходу виступає його діяльнісний компонент. «Принципи особистісно-діяльнісного підходу пронизують усі сторони навчального процесу – процес пізнання, осмислення, сприйняття, закріплення, практич-

ного застосування отриманих знань, умінь та навичок. Діяльність суб'єкта навчання – основний фактор його розвитку і самовизначення» [8, с. 13]. Сутність терміна «діяльнісний» полягає в активній та свідомій позиції студента до навчання.

У процесі організації професійної підготовки студентів у ВНЗ важливо спрямувати дію як одиницю діяльності майбутнього фахівця на досягнення певної мети, використовуючи той чи інший мотив. Г.О. Атанов зазначає, що «спонукаючою силою будь-якої дії є єдиний, або домінуючий, мотив всієї діяльності, до складу якого входить дана дія. Проте завжди потрібно прагнути до створення «локальної» мотивації самої дії, і кращим засобом для цього є переведення дії на особистісний план того, хто навчається, створення умов, за яких він вважає виконання дії за свій особистий обов'язок» [4, с. 35].

Підхід є діяльнісно орієнтований у тому сенсі, що користувачі мовою і ті, що її вивчають, є насамперед «соціальними агентами», або ж членами суспільства. Прийнятий у рекомендаціях підхід, що базується на діяльності, враховує також когнітивні, емоційні та вольові здібності, так само як і низку специфічних якостей, властивих індивіду і використаних ним у ролі соціального агента [5].

Категорія діяльності є для нашого дослідження однією з основних. В її контексті студент розглядається як суб'єкт навчальної діяльності, процес оволодіння ІМ як навчальна діяльність, а її об'єктом виступає мовленнєва діяльність.

Діяльнісний підхід, орієнтований на розвиток здібностей особистості того, хто навчається, характеризується високим рівнем синергії, максимальною співпрацею та створенням сприятливих відносин між студентом та викладачем, в основі яких лежать ідеї спрямування пізнавальних та професійних інтересів студентів. «Значущість суб'єктно-діяльнісного підходу полягає в тому, що він сприяє поєднанню процесів діяльності, мотивації, диференціації, індивідуалізації навчання» [8, с. 15]. У світлі особистісно-діяльнісного підходу професійно-пізнавальна спрямованість будується за умови такої педагогічної діяльності, яка враховує індивідуальний досвід, цінності, мотивацію, потреби особистості. Тільки тоді особистість є реальним «центром» педагогічного процесу.

Аналіз теоретичних джерел та проведеної експериментальної роботи дозволяє стверджувати таке: для забезпечення ефективності навчання необхідно, щоб особливості організації навчального процесу відповідали мотиваційній сфері того, хто навчається. Розвиток мотиваційної сфери особистості необхідний, бо саме ним пояснюється інтенсивність у здійсненні обраної дії, активність у досягненні результату і мети діяльності. З підвищенням пізнавально та професійно цінної мотивації підвищується творча активність, інтелектуальні можливості, посилюється пізнавальна діяльність суб'єкта навчання. Характеристика природи мотивації навчальної діяльності необхідна для виявлення та аналізу динамічних закономірностей поведінки та мотиваційних ресурсів особистості.

Вивчення психолого-педагогічних аспектів розвитку мотивації навчання є похідним моментом щодо розуміння механізмів професійного становлення особистості. Інтерес до професії та здатність до набування знань тісно пов'язані між собою та одночасно відображені у мотиваційній структурі сьогоденного студента та майбутнього фахівця.

Недооцінка важливості формування мотивації навчальної діяльності призводить до зниження розвиваючого ефекту знань і негативно позначається на формуванні особистості студента, а також на його ПОІК. Відомо, що саме негативне чи безвідповідальне ставлення студента до навчання може бути причиною його неуспішності чи низької успішності. Доконче необхідно перенести акцент у процесі навчання з викладання на учіння, організувати само викладання не як трансляцію інформації, а як активізацію та «фасалітацію» [13, с. 42] процесів осмисленого навчання.

Передбачається можливість створення знань студентами, коли знання не передаються в готовому вигляді, а генеруються в ході власної діяльності. Для вирішення означеного завдання в навчальному процесі слід дотримуватися принципу відбору індивідуальної освітньої траєкторії (індивідуальну траєкторію учіння, спираючись на тлумачення П.В. Сисоєва [11, с. 125], розуміємо як індивідуальний освітній маршрут студента для досягнення мети відповідно до індивідуальних стратегій оволодіння навчальним матеріалом, здібностей, особистісних мотивів, потреб).

Забезпечення випереджувального характеру учіння уможливорює професійно орієнтований та особистісний розвиток майбутнього фахівця у процесі реалізації індивідуальної траєкторії учіння. Студент має право на свідомий і узгоджений з викладачем вибір основних компонентів своєї освіти, особистісного змісту навчання.

Таким чином, у навчанні ІМПС у немовних вишах особистісно-орієнтований підхід реалізується у предметній діяльності студентів із вивчення спеціальності і, відповідно, поєднується з діяльнісно-орієнтованим підходом до навчання. Обидва підходи інтегруються в особистісно-орієнтований підхід, який повністю відображає змістовність та процесуальність професійної підготовки студентів, що забезпечує умови для їхнього розвитку та саморозвитку.

Об'єднання ІМ, як одного з універсальних предметів, здатних збагачувати зміст навчання, з іншими предметами має на меті вирішувати проблеми, з якими не можна впоратися в межах однієї дисципліни, оскільки необхідно застосовувати знання різних дисциплін. Розуміння цього дозволяє здійснення міжпредметних зв'язків ІМПС з профільюючими предметами на основі навчальних дисциплін за вибором університету чи за вільним вибором студента циклу гуманітарної та соціально-економічної підготовки.

Перспективний ресурс професійного розвитку можна розглядати курси за вибором, що входять до профілю навчання, розширюють і поглиблюють зміст навчальної дисципліни і обираються студентами відповідно до їх інтересів та потреб. Наприклад, у немовних вишах для студентів аграрного чи правознавчого профілю запропоновані курси за вибором «Англійська термінологія в аграрній сфері» та «Юридична термінологія сучасного правника» орієнтовані на розширення міжпредметних знань і розвиток відповідних умінь студентів, що забезпечують професійну спеціалізацію із знанням ІМ та специфіку типових видів діяльності.

Як показує досвід, зміст курсу за вибором з навчання ІМ не повинен дублювати зміст навчальної програми з ІМ; має відповідати рівню володіння В1 (рівень стандарту, академічний рівень) за шкалою, рекомендованою європейськими стандартами; має задовольняти потреби студентів, які обрали його; має знайомити студентів з провідними видами діяльності для цієї спеціалізації; має активізувати пізнавальну діяльність студентів.

Таким чином, основними аспектами особистісно-діяльнісного підходу, які складають підґрунтя формування ПОІК студентів немовних спеціальностей, є такі: визнання пріоритету індивідуальності, самоцінності майбутнього фахівця, який є суб'єктом навчання; добір змісту курсу за вибором з навчання ІМ для студентів з урахуванням їхніх потреб у майбутній професійній діяльності, їхніх індивідуально-психологічних особливостей. Перспективним напрямом подальшого дослідження цієї проблеми вбачаємо розробку критеріїв аналізу курсів за вибором з навчання ІМ студентів немовних спеціальностей.

Література:

1. Андриенко А.С. Развитие иноязычной профессиональной коммуникативной компетентности студентов технического вуза (на основе кредитно-модульной технологии обучения): автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Андриенко Анжела Сергеевна. – Ростов н/Д., 2007. – 26 с.

3. Вольфовська Т. Комунікативна компетентність молоді як одна з передумов досягнення життєвої мети / Т. Вольфовська // Шлях освіти. – 2001. – № 3. – С. 13–16.
4. Зеня Л. Я. Навчання іноземних мов у старшій профільній школі: посібник для студентів вищих навч. закл. / Л. Я. Зеня. – Горлівка : Вид-во ГДПІМ, 2008. – 340 с.
4. Атанов Г. А. Теория деятельностиного обучения. / Г. А. Атанов. – Донецк : ЕАИ-пресс, 2003. – 104 с.
5. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. вид. д-ра. пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва. – К. : Ленвіт, 2003. – XII. – 261 с.
6. Зимняя И. А. Психология обучения иностранным языкам в школе / И. А. Зимняя. – М. : Просвещение, 1991. – 222 с.
7. Зимняя И. А. Педагогическая психология: Учеб. для вузов. / И. А. Зимняя. – М. : Логос, 2001. – 384 с.
8. Левченко Т. І. Розвиток освіти та особистості в різних педагогічних системах : Монографія. – 1-е вид. / Т. І. Левченко. – Вінниця : Нова Книга, 2002. – 512 с.
9. Маркова А. К. Формирование мотивации учения в школьном возрасте / А. К. Маркова. – М. : Просвещение, 1983 – 132 с.
10. Маркова А. К. Формирование мотивации учения: Книга для учителя / А. К. Маркова, Т. А. Матис, А. Б. Орлова. – М. : Просвещение, 1990. – 192 с.
11. Сысоев П. В. Обучение по индивидуальной траектории / П. В. Сысоев // Язык и культура. – № 4(24). – 2013. – С. 121–131.
12. Штарке К. Студенты. Становление личности: Пер. с нем. / К. Штарке. – М. : Прогресс, 1982. – 135 с.
13. Crowl T.K., Kaminsky S., Podell D.M. Educational Psychology: Windows on Teaching / T. K. Crowl, S. Kaminsky, D. M. Podell. – The College of Staten Island, City University of New York : Brown & Benchmark, 1997. – 416 p.

УДК 378+005.336.2.-027.561+811.111'0

Г. В. Мельниченко,

Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, м. Одеса

ІНТЕРАКТИВНІ ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНИХ МОВ ЗАСОБАМИ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «ІСТОРІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ»

У статті представлено комплекс інтерактивних завдань, спрямованих на розвиток професійної компетентності майбутнього викладача іноземних мов засобами курсу «Історія англійської мови»; проаналізовано ефективність застосування завдань даного типу під час підготовки спеціаліста у вищій школі.

Ключові слова: інтерактивні прийоми навчання, професійна компетентність викладача іноземних мов, Історія англійської мови.

INTERACTIVE APPROACHES OF DEVELOPING PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS VIA THE ACADEMIC COURSE «THE HISTORY OF THE ENGLISH LANGUAGE»

The article demonstrates a complex of interactive tasks aimed at developing professional competence of the future foreign language teacher via educational resources of the subject «The History of the English Language».

Interactive approach is based on interaction of all participants of educational process – students, teacher, educational material, which is directed at developing creative thinking and effective communication on the interpersonal basis. The latter is an aim of multifold personal development of a future specialist of the international standard. We believe that achieving such complex aim is possible in terms of the modular-rating education with its arsenal of interactive ways of work.

Throughout the course we have been using such interactive approaches as performing projects, portfolios, essays; using interactive lectures (partner lecture, lecture-provocation, lecture-discussion); brainstorm, aquarium, educational games (business, role, entertaining games), cooperative education (team learning, jigsaw), discussion.

There have been elaborated a complex of tasks due to three course themes: (1) The Germanic languages – common linguistic features; (2) Old English; (3) Middle English; (4) Early New English.

Evaluating efficacy of implementing such tasks in the course of the History of the English Language there have been found out that they are instrumental in raising the quality of education and improving interpersonal relations and attitude to the subject.

Keywords: interactive approaches in education, professional competence of foreign languages teacher, the History of the English Language.

ИНТЕРАКТИВНЫЕ ПРИЕМЫ РАЗВИТИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩЕГО ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ СРЕДСТВАМИ УЧЕБНОГО КУРСА «ИСТОРИЯ АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА»

В статье представлен комплекс интерактивных заданий, направленных на развитие профессиональной компетентности будущего преподавателя иностранных языков средствами курса «История английского языка»; проанализована эффективность применения заданий данного типа при подготовке специалиста в высшей школе.

Ключевые слова: интерактивные приемы обучения, профессиональная компетентность преподавателя иностранных языков, История английского языка.

Зміна пріоритетів сучасної вищої освіти зумовлює розширення спектру задач, що висуваються до кожної навчальної дисципліни: це, у свою чергу, вимагає формування нової моделі спеціаліста на основі якісно нового системного підходу в навчанні.

Першочерговим напрямом професійної підготовки сьогодні є формування професійної компетентності майбутнього фахівця. Під професійною компетентністю розуміють інтегративну якість особистості спеціаліста, що об'єднує наявні в нього професійні знання, уміння й навички (так звана фахова компетентність) та професійно значущі особистісні якості, здібності, знання, уміння й навички (загальнокультурна, соціальна, комунікативна, інформаційна, операційна рефлексивна, самоуправлінська компетентності). До фахового компоненту професійної компетентності майбутнього викладача іноземних мов відносять мовну, мовленнєву та соціокультурну компетенції. Окреслення й досягнення подібних комплексних цілей у навчальному процесі вищої школи вимагає пошуку ефективних освітніх технологій з відповідним арсеналом дидактичних методів і прийомів. Усе вищезазначене повною мірою підтверджує актуальність проблеми дослідження.

У рамках міжкультурної інтеграції навчально-виховний процес сучасної вищої школи в Україні будується у формі модульного навчання, яке за своєю сутністю передбачає упровадження активних методів роботи. Дійсно, за умов модульного навчання, яке базується на принципах діяльності та самостійності в пізнанні, студенти набувають високого рівня когнітивних інтелектуальних навичок, здатності самостійно вирішувати проблеми, розвитку критичного мислення